

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“
(Jan 3, 14-21)

K ZAMYŠLENÍ

Předpokládáme, že Janovo evangelium obsahuje několik křesťanských katechezí. Jednou z nich je rozhovor Ježíše s Nikodémem v třetí kapitole Janova evangelia. Právě v tomto textu zaznívají asi vůbec nejznámější slova shrnující naši víru (Jan 3,17). (vira.cz)

Nikodém, kterého známe pouze ze čtvrtého evangelia, uznává v Ježíši učitele pocházejícího od Boha. V jeho znameních vidí potvrzení opravdovosti jeho misie. Ježíš v dialogu s Nikodémem mluví o skupině lidí, do které patří také on a která nepřijímá svědectví od Otce i od Syna. Pohrdajícím tímto svědectvím není dáno zažívat Božího království. Oni zároveň nepřijali *Slovo*. Přijetí *Slova* je totéž, co narození z Ducha, znova. To nové narození je zažíváním Božího života, které je světlem. Také Ježíšovo

svědectví je světlem. Ne jenom rozptýluje tmu, ale i soudí skrze odhalení lidských postojů vůči světlu (19-21).
(komentář k evangeliu)

MODLITBA

Tvůj je den a tvá je noc.

Kéž svítí světlo tvé pravdy.

Mnoho věcí dnes bylo vzácných, krásných a dobrých.

Děkuji ti, Bože.

Jiné byly nesmyslné, zbytečné a plné zmatku.

Ty mě znáš, ty mě máš rád. Důvěřuji ti.

Bud' se mnou v klidu noci.

Dej at' spím v tvém pokoji a zítra vstanu v radosti.

Ved' mě novým dnem.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Jsem povolán, abych dělal něco a byl něčím, k čemu není povolán nikdo jiný; mám pevné místo v Božím plánu a na Boží zemi, které nepřísluší nikomu jinému. (J. H. Newman)
- Darovat úsměv nás nic nestojí, ale někomu tím možná nadlehčíme obtížný den.
- Kdo hodně miluje, vykoná nejvíc, i kdyby jeho dílo v očích lidských neznamenovalo nic.

VÁCLAV

Č. 11. (2015)

15.3.2015

4. Neděle postní
Laetare (Veselte se)

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
Webové stránky:
farnostlovosice.hu.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

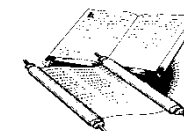
LOVOSICE Út – v 16.30 hod.
St – v 16.30 hod.
Čt – v 7.30 hod.
Pá – v 16.30 hod. v kostele
Ne – v 9.00 hod. v kostele
SULEJOVICE Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
VELEMÍN So – v 10.00 hod.

PÁTKY V POSTNÍ DOBĚ – V 16.30 HOD.
KŘÍŽOVÁ CESTA, PO NÍ MŠE SV.

AKTIVITY V TÝDNU:

Modlitební skupina – Út v 15.30 hod.
Křesťanské rozhovory – St 18.3.2015 od 17.30 hod.
Adorace Nejsvětější Svátosti – So 21.3.2015 od 20.00 hod.

Odpověď k žalmu - neděle 15. 3. 2015

„Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

138. Jakou strukturu má jedna, svatá, všeobecná, apoštolská církev?

V církvi jsou laici a duchovní (klérus). Jako Boží děti mají tutéž důstojnost. Jsou pověřeni rovnocennými, i když rozdílnými úkoly. Posláním laiků je v celém světě budovat Boží království. S nimi působí zasvěcení nositelé úřadu (duchovní), jimž je svěřena služba řídit církev, vyučovat a posvěcovat. V obou stavech pak existují křesťané, kteří se zvláštním způsobem dávají Bohu k dispozici v čistotě, chudobě a poslušnosti (např. řeholníci).

Úkolem každého křesťana je vydávat svědectví evangelium vlastním životem. Bůh však vede každého člověka zvláštní cestou. Jedny posílá jako laiky, aby v rodině a v povolání budovali Boží království uprostřed světa. Ve křtu a v biřmování jim k tomu uděluje potřebné dary Ducha svatého. Jiným svěřuje pastýřskou službu; mají vést, vyučovat a posvěcovat jeho lid. Na tento úkol si nikdo nemůže činit nárok z vlastního rozhodnutí; pověřit jím může jen Pán, který uděluje povolání člověku ve svátosti kněžského svěcení pro tuto cestu svou božskou silou. Takový člověk proto může jednat z Kristovy moci a může udělovat svátosti.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

18. března – nez. pam. sv. Cyrila Jeruzalémského

Narodil se kolem roku 314. Mládí prožil v samotě, cvičil se ve ctnostech a studoval. Po vysvěcení na kněze mu byla svěřena výuka katechumenů. Roku 348 se stal nástupcem jeruzalémského biskupa Maxima. V časech nouze všemožně pomáhal chudému lidu. Byl zatažen do sporu s heretiky ariány a vícekrát byl poslán do vyhnanství, kde prožil asi 11 let. O jeho pastýřské horlivosti svědčí katecheze, ve kterých věřícím objasňoval učení víry, Písmo svaté i tradici. Dochovalo se 24 jeho psaných katechezí, z nichž 19 bylo pro katechumeny. Zejména v nich vysvětloval svátosti pokání a křtu, dále rozebíral vyznání víry a posledních pět katechezí k nově pokřtěným obsahovalo téma biřmování a eucharistie. Při psaní vycházel z Písma svatého a z apoštolské tradice. Jeho zpracování bylo zaměřené na každodenní život. A co učil, tím žil.

Za církevního učitele jej snad právě proto vyhlásil roku 1883 papež Lev XIII.

DALŠÍ PAMÁTKY:

17. března – nez. pam. sv. Patrika, biskupa, patrona Irsko

19. března – slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie

22. března – 5. neděle postní

INTENCE MŠI SV.:

Ne – 15.3.2015 – v 9.00 hod. na dobrý úmysl
v Sulejovicích v 10.30 hod. za paní Mirku

Út – 17.3.2015 – za ř. manžele Martinkovy

St – 18.3.2015 – za Boží požehnání pro narozenou
pravnučku Elišku

Ne – 22.3.2015 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích v 10.30 hod. za ř. Milana Svojše

Duchovní obnovu ve farnosti Všech svatých
v Litoměřicích povede v sobotu 21. března 2015

P. Vojtěch Suchý SJ. Program v Diecézním domě kardinála
Trochty (DDKT): Od 14.00 hod. dva bloky přednášek,
beseda s P. Vojtěchem, možnost přistoupit ke svátosti
smíření. V 18.00 hod. bude mše svatá v kostele
sv. Vojtěcha.

Všichni jste srdečně zváni!

IV. Ježíš se setkává se svou matkou

(Ladislav Kubíček)

Jestlipak Panna Maria vnímala starce Simeona, když jí při obětování Ježíše v chrámě říkal: „Tvou vlastní duší pronikne meč.“? Viděla dopředu „meč“, který bude muset prožívat na křížové cestě? Jistě nevěděla a ani netušila, že za dvanáct let bude po Jeruzalémě s bolestí hledat své ztracené dítě. Přesto ke všemu tomu dala svobodně už předem svůj plný souhlas. Tak ať je i náš bezvýhradný souhlas s Božími plány důkazem naší odlišnosti od konzumního světa kolem nás. Ten vidí ve všem jen náhodu. Ale my nejsme hříčkou osudu, hříčkou náhody. Jsme milované děti Boží. Tak jako onomu dramatu Ježíšovy křížové cesty dodává Panna Maria prvek mateřské lásky, stejně je tomu i na křížové cestě každého jednotlivce i každého národa, tehdy i dnes. Maria je naší matkou, snaží se nám pomáhat, a nepochybně má k tomu od Boha povolení.

V. Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši nést kříž

Šimon šel „náhodou“ kolem, a aniž to plánoval, stal se součástí křížové cesty. Protože kříž přijal, byť po zaváhání, připomínáme si ho po dvou tisíciletích i my. Kolikrát se něco podobného přihodilo i nám? Kolikrát jsme si mysleli, že je naše setkání s utrpením náhoda, která nás k ničemu nevybízí, k ničemu nezavazuje? Jednou provždy si v tom udělejme jasno. Odstraňme ze svého slovníku slovo náhoda a začněme se chovat křesťansky zodpovědně v každé situaci, ve které se, byť neplánovaně, ocitneme. Zkusme si uvědomit, kolik „náhod“ formovalo náš dosavadní život. Odprosme Boha za samozřejmost, s níž jsme od něho ty „náhody“ bez špetky vděčnosti přijímali, nebo je zcela přehlíželi a bagatelizovali. Poděkujme Bohu aspoň dodatečně za všechny ty předem promyšlené a třeba i hodně bolavé zásahy, které nás a lidi kolem nás přivedly blíž ke Kristu

Velikonoční Triduum začíná už 2. dubna

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň,
finanční dary a za úklid kostela.

Pán Bůh zaplat'!